

Biserica Ortodoxă Română

Sfânta Cruce din London (Canada)

Revista Parohiei Sfânta Cruce”

47 Adelaide Street South, London, Ontario, N5Z 3K1, Canada

Preot Paroh: Vasile Marin Țibre

Telefon: (519) 902-1514

Email: pr.marin.tibre@gmail.com

www.holycrosslondon.org

Septembrie 2021

Sarbatoarea Inaltarii Sfintei Cruci, hramul bisericii noastre, ne aduce aminte an de an de multa si negraita dragoste a lui Dumnezeu fata de noi oamenii. In bratele Sale intinse pe Sfanta Cruce, Hristos ne-a cuprins pe toti, daruindu-ne putere din jertfa Sa, astfel incat sa putem si noi sa le rabdam toate. In momentul in care ne asumam ortodoxia - asa cum este ea, nu cum ne-o dorim noi - nu facem altceva decat sa ne asumam o viata de cruce, ne asemanam cu Cel care a venit sa ne arate cum trebuie sa ne purtam crucea fara sa cartim si fara sa ne plangem de greutatea ei.

Vedem cum Dumnezeu din dragoste fata de noi toti “L-a dat pe Fiul Sau ca tot cel ce

crede intr-insul sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica”(Ioan 3,16), ceea ce inseamna ca Sfanta Cruce nu este altceva decat dragostea lui Dumnezeu revarsata asupra lumii prin jertfa Fiului Sau. Ne-ar fi venit greu, si ar fi fost poate aproape imposibil sa acceptam crucea daca aceasta ar fi fost doar o teorie. Aceasta insa devine realitate acceptata si suportabila prin exemplul pe care Insusi Hristos ni-l da, acceptand suferinta pentru noi, fiind pentru fiecare o lectie de viata, o lectie de urmat.

Ion Agarbiceanu, un scriitor transilvanean, a scris o nuvela intitulata “Saptamana Mare”. In aceasta era vorba despre un tanar teolog, care a fost hirotontit preot si trimis sa slujeasca intr-un sat. A inceput cu ravna sa-l invete pe oameni, sa le slujeasca, sa-l intoarca pe toti pe calea lui Dumnezeu, propunandu-si ca in decurs de trei ani sa-l schimbe be toti si sa-l aduca in fata lui Hristos. Astfel, i-a indemnat neincetat sa-si schimbe viata, sa se spovedeasca si sa se impartaseasca regulat, sa se lase de rautati, sa se poarte toti cu cinste si sa-si duca fiecare viata in dragoste fata de Dumnezeu si fata de semeni. In cel de al treilea an, inainte de Sfintele Pasti, i-a spovedit pe toti, venind la spovedanie chiar si cel mai delasator dintre credinciosii sai,

si anume un pastor care cobora foarte rar in sat. A constatat insa, ca ceea ce si-a propus nu a reusit, bietii oameni au ramas cu aceleasi pacate, cu aceleasi neimpliniri si temeri, au ramas in aceleasi rautati. S-a asezat in strana intristat ca nu a reusit sa faca nimic din ceea ce si-a propus cu credinciosii sai. Intristat fiind, in Joia Mare pe cand citea din Sfanta Evanghelie i s-a aratat Mantuitorul Hristos in bolta bisericii intrebându-l: "Parinte, oare tu te-ai rastignit pentru ei? "Nu Doamne", i-a raspuns preotul. "Nu eu m-am rastignit". Atunci Mantuitorul i-a spus: "Daca Eu m-am rastignit pentru ei si-l iubesc asa cum sunt, cu toate neputintele si pacatele lor, la fel trebuie sa-l iubesti si tu". Abia in acel moment a inteles tanarul preot ca Sfanta Cruce nu este altceva decat expresia iubirii absolute a lui Dumnezeu fata de oameni. S-a inseninat si si-a reluat activitatea cu si mai multa ravna, dedicându-se cu timp si fara timp pastoritilor sai.

Dumnezeu ne iubeste si ne ocroteste ca un adevarat parinte, ne poarta de grija si ne indruma pe valurile acestei vietii, insa cand ne indepartam de El, atunci mai ingaduie si cate un val, care este merit sa ne trezeasca din amorteala si sa ne intoarca iarasi spre tinta pentru care am fost creati. Dumnezeu niciodata ne ne paraseste, problema intotdeauna pleaca de la noi, fiindca noi, prin pacatele noastre si neintoarcerea noastra spre bine, Il parasim, Il dam uitarii pe Binefacatorul nostru.

Dumnezeu ne asteapta mereu sa ne intoarcem acasa, in casa parinteasca unde invatam prin taina Sfintei Cruci sa iubim, sa iertam, sa fim milostivi, dar mai mult decat toate, invatam ca in aceasta casa avem

hrana vietii vesnice. In fiecare Sfanta Liturghie se reactualizeaza jertfa crucii Mantuitorului Hristos, jertfa prin care am fost rascumparati din moarte la viata si ridicati de pe pamant la cer.

In aceasta lume secularizata, multi sunt cei care se indoiesc de autenticitatea sau adevarul Sfintei Scripturi sau in ceea ce credem noi crestinii. Sfantul Apostol Pavel spune ca si in acele vremuri de inceput ale crestinismului erau asemenea oameni: "caci multi despre care v-am vorbit adeseori, iar acum va spun si plangand, se poarta ca dusmani ai crucii lui Hristos" (Filipeni 3,18)

Acest praznic trebuie sa ne inalte si sa intareasca in noi inca odata, pentru ca prin jertfa sa, Hristos nu a facut altceva decat sa ne arate marea Sa dragoste fata de intreaaga omenire. Chiar daca Dumnezeu a ingaduit din motive pedagogice aceasta pandemie, sa-L rugam neincetat sa ne ajute sa o depasim si pe aceasta si altele care se vor mai abate asupra subredei noastre corabii. Unul din poetii nostri crestini, Traian Dorz, scria o poezie intitulata "Taina Criucii", in care spunea:

"Taina si simbol si jertfa, stanca de nezugduit,
Semn de teama si putere, steag in veci nebiruit,
Cheie care cele patru margini ale lumii-nchizi,
Bratul milei si-al dreptatii, care mantui sau ucizi,
Viu izvor al mantuirii pentru vii si pentru morti,
Cruce, slava cui te poarta, slava Celui care-L porti".

Raport Financiar

August 2021

Luna	August	Ianuarie- August
Venituri	6,300.45	65,065.27
Cheltuieli	7,632.46	55,898.76
Venit net	-1,332.01	9,166.51

Indrumari pentru participare la Sfintele Slujbe

Noile restrictii impuse de catre oficialitatile provinciale incepand cu data de 16 iulie 2021 permit participarea enoriasilor la Sfintele Slujbe cu respectarea distantarii fizice.

Asadar, pentru o buna organizare si respectare a restrictiilor impuse, participarea la sfintele slujbe va fi supusa regulii "primul venit, primul servit". Daca numarul credinciosilor este mai mare decat limita bisericii, avem la dispozitie sala sociala sau spatiul exterior din curte, unde sunt amplasate boxe.

Dorim sa va reaminitim ca purtarea mastii si distantarea fizica sunt **obligatorii** in incinta bisericii.

Va multumim pentru intelegere si rabdare!

Sprijin Financiar

O parte din fratii crestini si-au exprimat si grija financiara fata de Sfanta Biserica. Pentru cei doritori sa sprijine Biserica in aceasta perioada de restricate prin donatii sau prin plata membriei, oferim urmatoarele variante prin care sa donati, dupa puteri, din prinosul dumneavoastra:

1. **E-Transfer:**
holycrossromanianchurch@gmail.com
2. **Cec:** adresat Bisericii "Holy Cross Romanian Orthodox Church"
3. **Paypal:** detalii pe website-ul Bisericii (www.holycrosslondon.org)
4. **Cash:** va rugam indicate pe plic destinatia banilor
5. **Aprinde o lumanare:** puteti sa ne contactati pe emailul bisericii pentru a aprinde in Sfanta Biserica lumanari atunci cand dv. nu puteti ajunge la biserica. Va rugam sa specificati pentru cine se vor aprinde lumanarile respective (Vii sau Adormiti). Avem 2 tipuri de lumanari: de ceara mici (\$1) si de ceara mijlocii (\$2).

Va multumim pentru fiecare osteneala pe care o faceti in numele Domnului pentru Biserica noastra, fie sub forma de donatie, fie sub forma de rugaciune.

Program Liturgic Septembrie 2021

Programul lunii septembrie se afla pe website-ul bisericii.

Sarbatorile din luna Septembrie

8 septembrie: Nasterea Maicii Domnului

14 Septembrie: Inaltarea Sfintei Cruci

Vitamine duhovnicesti

Iertarea este o parte integrantă a iubirii

Dragostea iartă celui păcătos. Și acum vă spun că iertarea nu este un procedeu. Iertarea este o parte integrantă a iubirii. Dacă de câteva ori m-am dus la duhovnicul meu când am făcut vreo boroboacă și am cerut iertare, mi-a spus: "Părinte Rafail, ești iertat înainte să ceri, dar dacă ești așa, noi cum putem să trăim cu tine?" Iertarea este data înainte să o cerem. "Dumnezeu este dragoste", zice Apostolul. Putem să zicem: "Dumnezeu este iertare." Iertarea este deja dată, noi trebuie să ne-o însușim, trebuie să ne ridicăm la vrednicia acestei iertări, și atunci vom vedea cum iertarea face parte integrantă din iubire. Așa trebuie să devenim și noi. În sensul acesta iertarea se poate înțelege ca vocație a omului, adică să învățăm să devenim precum este Dumnezeu nostru, să învățăm să împărtășim aproapelui nostru ceea ce și noi dorim să primim de la Dumnezeu, ba și de la aproapele. Sau, cum ne spunea starețul într-o cuvântare în Duminica de dinainte de Post, Duminica Iertării: "Noi ca oamenii nu putem să nu păcătuim unul împotriva celuilalt, dar datoria noastră este să ne iertăm unii pe alții și să ne reluăm, să continuăm, călătoria pocăinței și a mântuirii".

Sursa: Ieromonahul Rafail Noica, Cultura Duhului, Editura Reîntregirea, p. 120-121

Să compătimentești pe aproapele tău nefericit, fiindcă știi tu însuți ce înseamnă suferința

Crucea este blestemul cel mare, este pedeapsa cea mai grozavă, cea mai înjositoare, destinată celor mai răi nelegiuți. Or, Dumnezeu, în mila Lui, a luat asupra Lui acest blestem și din ea a făcut cinstea cea mai mare, căci crucea este semnul Fiului Omului; este semn de binecuvântare, armă de nebiruit împotriva diavolului. De ce el e nebiruit? Pentru că-i arma diavolului. Diavolul zice: "Dacă nu faci cum zic eu, te voi chinui și te voi omorî". Chinul și moartea sunt crucea, pe care Dumnezeu le-a preschimbato în arma noastră de mântuire. De aceea ea este armă de nebiruit, pentru că aceasta era arma cea dintâi a celui rău. Dar Dumnezeu a sfințit-o și i-a dat putere asupra celui rău. (...) Crucea, suferința și durerea pot fi mântuirea. (...)

Văzând în tine suferința, slăbiciunea, păcatul tău, poți să înțelegi pe păcătos, pe aproapele tău; poți să compătimentești pe aproapele tău nefericit, fiindcă știi tu însuți ce înseamnă suferința, ce înseamnă păcatul sau slăbiciunea. De aceea și Biserica ne învață nu să ne închidem și să ne ascundem, ci să ne deschidem și să ne spovedim. Acesta este unul din aspectele ascezei, adică acela prin care vedem ce este în noi ca să înțelegem apoi pe aproapele nostru. Sursa: Celălalt Noica – Mărturii ale monahului Rafail Noica însoțite de câteva cuvinte de folos ale Părintelui Symeon, ediția a 4-a, Editura Anastasia, 2004, p. 81-82

Ev. Luca 10, 38-42; 11, 27-28

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, oare nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i, deci, să-mi ajute. Și răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și, când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, l-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

